

6. Buitenzijde - zuidgevel :

Bij het verlaten van de kerk dient men het gebouw linksom te gaan. Men wandelt door een gracht die rond 1880 gegraven is, met als doel de abdij tegen inwateren te beschermen. Via een trap komt men op een uitkijkpunt (6). Dit uitkijkpunt bevindt zich op de plaats waar het thans verwoeste klooster zich bevond.

Als enig overblijfsel hiervan ziet men nog een spoor van het dak op de muur van het transept en enige verbindingsgaten in de muur van het schip (bulstergaten).

De verdedigingswerken zijn duidelijk te herkennen. De noord- en zuidzijde van het dwars-schip zijn hoger ten opzichte van het dak (m). De dakbedekking bestaat uit platte kalkstenen, die "lauzes" genoemd worden en typerend zijn voor het Zuiden van de Périgord.

Vervolg de aangegeven route. Rechts van u ligt nog een oude opgraving. Het traject biedt u een mooi uitzicht op de verdedigingswallen die gedeeltelijk gerestaureerd worden en op de poort die de naam draagt: Porte de Salignac.

7. Buitenzijde: zuidkapel :

Steenbogen vangen de druk op van muren en koepel. Vele gootklossen versieren de onderzijde van het dak (n).

8. Buitenzijde koorafsluiting (abside) :

De verhoogde gevel hiervan herbergde een uitkijkpost. Vanaf het punt waar u zich nu bevindt, ziet men hoe belangrijk het is geweest de ruimte rondom de voet van het gebouw te schonen.. (Abt Carrier-1877).

9. Buitenzijde: noordkapel :

Hier valt een rij stenen op, die gespied onderling verbonden zijn (o) Zij vormen een band die de muur versterkt. Deze manier van versteviging verschilt van die van de muur van de zuidkapel. Deze ontwikkelde techniek is van vroeger datum dan die van de steunbogen.

10. Buitenzijde: noordtransept :

Het gelobde venster in Moors-Arabische stijl, is het enige van dit soort in het hele bouwwerk. (p) De stenen in de Se rij boven het venster, zijn wederom gespied. De sporen van de kanoonaanval uit 1575 zijn hier nog meer zichtbaar dan binnen in het gebouw.

Terug naar het vertrekpunt. Aan uw rechterzijde ziet u nog een wachtpost op de hoek van de verdedigingswallen.

Bezoeken met gids zijn mogelijk. Tijden en inlichtingen in de ontvangstruimte/winkel naast het Gemeentehuis.

GIDS BEZOEKERS

DE GESCHIEDENIS

Het dorp is genoemd naar St. Amand, een kluizenaar - van oorsprong afkomstig uit de Limousin - die in de 6e eeuw leefde. Gekomen om de bevolking van dit gedeelte van de vallei van de Coly te kerstenen, leefde hij in een grot vlakbij de plaats waar het dorp zich ontwikkelde. Waarschijnlijk werd rond die tijd al de eerste kapel gebouwd.

De aanwezigheid van een klooster te St. Amand de Coly wordt al vermeld in een document van de bibliotheek van het Vaticaan gedateerd in 1048. De bouw van de abdijkerk werd gestart in het begin van de 12e eeuw en werd in het begin van de 13e eeuw voltooid. Achtereenvolgens werden gebouwd: de kapel, de noordelijke zijbeuk en het koor, vervolgens de zuidelijke beuk en haar kapel. Daarna het schip en het portaal.

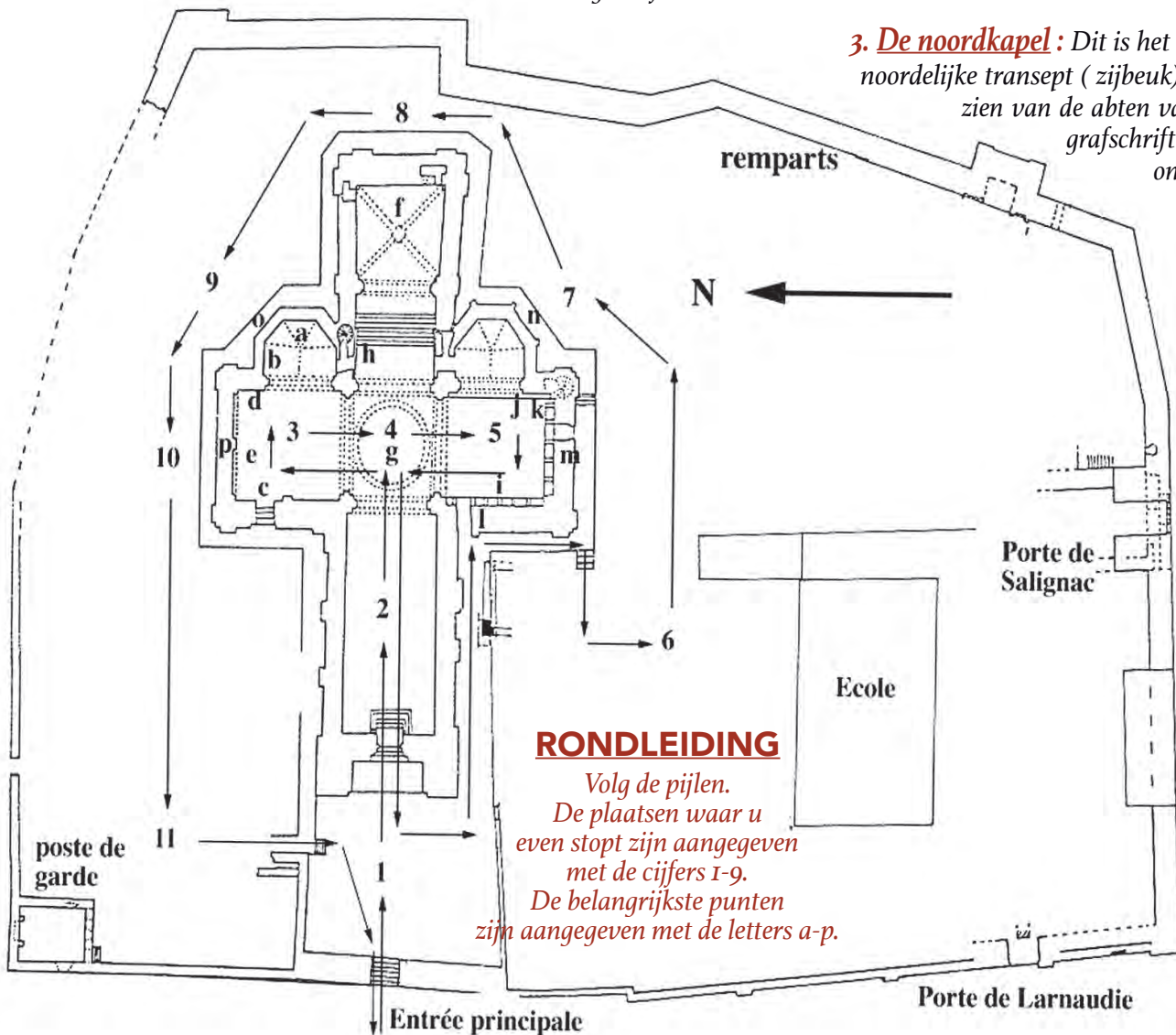
De abt Guillaume (Willem) was de eerste bouwmeester, even voor het jaar 1124. De 12e en de 13e eeuw markeren de bloei van de abdij onder de leiding van de orde der Augustijnen, die in het midden van de 13e eeuw zal vallen onder de macht van de Paus. Waarschijnlijk werden gedurende de 100-jarige oorlog (tussen Frankrijk en Engeland 1340-1453) de defensiewerken aangebracht, die de abdij van St. Amand de best versterkte vestingkerk van de Périgord maakten. Het verval kwam met het uitbreken van de pest, de diverse oorlogen en later door het benoemen van de abten door de koning. Sinds de revolutie werd de abdijkerk gewoon parochiekerk. In 1877 ontruimde de abt Carrier, samen met zijn 423 parochianen het gebied rond de abdijkerk die in 1886 geklasseerd zou worden als Historisch Monument.

1. Portaal met klokkenmuur :

Dit portaal valt op, door een grote spitsboog met aan weerszijden twee machtige, massieve, gemetselde muren. Hierboven gaf een opening toegang tot een houten verdedigingsgalerij die ondersteund werd door drie stenen blokken. Tien van dit soort verdedigingssystemen zijn terug te vinden in de muren van het gebouw.

Het portaal bestaat uit drie geknikte bogen die uitkomen op kolommen, waarvan de kapitelen versierd zijn met palmbblad, bloemen en bladeren die kenmerkend zijn voor de gotiek uit de jaren 1200-1220. Boven het geheel is een boog van stenen in diamantvormige punten, waarboven twee kapitelen (afkomstig uit het voormalige klooster) die dragers voorstellen. Een groot glas in lood venster verlicht het monument.

2. Het schip : Het middenschip en de klokkenmuur zijn het meest recent van het gebouw. De lichte helling van de vloer van het schip, die doorgevoerd is tot in de altaartreden, vormt een geheel met het licht samenkomen van de muren voor het koor. Zo wordt een interessant perspectief gevormd. Het schip met zijn kale muren wordt overspannen door een knikgewelf.

RONDLEIDING

Volg de pijlen.
De plaatsen waar u
even stopt zijn aangegeven
met de cijfers 1-9.
De belangrijkste punten
zijn aangegeven met de letters a-p.

3. De noordkapel : Dit is het oudste gedeelte van het gebouw. Een vijfzijdige absiskapel komt uit op het noordelijke transept (zijbeuk), dat eveneens overkapt is met een knikgewelf. In het gewelf is het wapen te zien van de abten van Ferrieres (a). In de muur aan de zijkant van deze kapel bevindt zich het grafscript van de abt Guillaume (b), dat men als volgt kan vertalen: "Gij, die hiervan onkundig zijt, weet dat hier een beroemd man rust, wiens leven gelijk was aan dat van Rachel en Lia, van Martha en van Maria. Zingt psalmen broeders en bidt tot Christus opdat hij de abt Guillaume om zijn medelijden redt!"

De noordkapel heeft lange tijd dienst gedaan als parochiekerk. Zij was toegankelijk door een poort, die nu is dichtgemetseld. (c) Waarschijnlijk waren de wanden helemaal versierd met fresco's. Op een overblijfsel van een fresco van de kruisiging, gedateerd in het begin van de 13e eeuw, kan men nog (d) aan weerszijden van het kruis, de maan- en zonnewagens onderscheiden. Daarboven een symbolische afbeelding van de stad Jeruzalem. In de noordmuur is het grof dichtgemetselde gat nog waar te nemen dat het gevolg was van een aanval van kanonnen, die 6 dagen duurde en noodzakelijk was om een Hugenotenkapitein te verjagen, die in 1575 de abdij geplunderd en belegerd had.

4. Koor en kruisviering van het dwarsschip :

Het koor is overwelfd door primitief aandoende spitsbogen, die men kan dateren rond 1150 (f). De kruisviering van het dwarsschip wordt overkoepeld op een wijze die in de Périgord vaak werd toegepast (g). Van hieruit ziet men, als onderdeel van de muren, het triforium (rondgang) dat ondersteund wordt door brede bogen. Onder aan de voet van de noord/oost pilaar (h) geeft een trap toegang tot de verdedigingswerken. Dit gedeelte is helaas voor bezichtiging niet toegankelijk..

5. De zuidkapel :

Via een kolommengalerij aan de zuid- en westzijde van deze kapel was het mogelijk verbinding te hebben met het slaapgedeelte en het klooster, dat zich erboven bevond (i). Een kapiteel (j) beeldt gevleugelde draken af, die kleine mensjes verslinden. (symbool van de hel). Rechts daarvan bevindt zich een gootklos voorstellend een acrobaat met een baard.